

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 mm

0

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

Twende ny Viser
Den Første
En Bedrobelige Tiende
Om

Et underlig Tein som Gud
den Allsommegeglæste har lader see ud
Preussen / ved den Stad Lauren-
burg / hos een fornemme Mand der
har Gud lader see sine underlige Ger-
ningger / denne Mand haber taget et
helt Brod og staaren hold der paa /
da haber dette Brod / vaaren ganste
fuld af Lefret. Blod / og andre flere
underlige Tein / som Visen i sig
self udviser.

af Lykke oversatte under den Melod.
Herre Jesu Christ sand Men-
Den Aanden

En Penitensis Bon /
Om et Guds Barns Raars / her
vaa Jorden.

Mel. Bender om med Poeni-

Erye Bar / 1719.

V. bok 38:117

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10

0 mm

Da Aftens Tid har kommen an/
Til Døren kom en gammel Mand/
Som bad om Herberg i det Huus/
For Nattens mørke mylm og Slus.

Hand fik det som hand søgte om/
Den gamle Mand i Huuset kom/
Hand skulde der et kommer saa/
Der til en Seng at ligge paa.

Hand sagde da I skal det see/
Hvad her skal udi Verden see/
Hun er saa ond sig velter ned
I Synd og ald Uteerlighed.

Ibi Pest og Hunger/Sverd og Nod/
Skal gøre mange haarde Smid/
Den Ruge mit den Arme skal
Kortkaldis udi haabe tal.

Da Bonden hørde disse Ord/
Da dænet hand ved egen bord/
Hand sygged for den haarde Nod/
Paa tredie Dag da laa hand død.

Dafor o Synder tenck dig om
Til Høren du i Lide kom/
Og giv min Boenlæn og Nod/
Og gaa din Sud med Bon imod.

Seo vil Gud straffen tage af
Og vi med Fred gaar til vor Graft
Hvor Legemet til Jesugaard/
Og Siglen ævig Glæde faar.

Gud hielp din sande Christenhed/
Høring du den med Fryd og Fred/
Indtil vil salig hver for sig
Skal stue dig i Himmerig.

Et Guds Barns Raars her
paa Jorden/
Sees i denne Visse;
Vender om mit Boenlæn;

¶ Oh! hvor bange er mit Hjerte/
Nu jeg mig i tanke faar/
Det er fuld af Sud og Smerte/
Nu jeg for Guds Øven staar/
Hjertet maa i stykker springe
Over min begangne Synd!

Teg

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10

0

5. Jeg mig maa til Bedring bringe/
Ach! hvor bør jeg Ondstabs Ønd.

6. Dag og Nat er jeg saa bange/
Og er fuld af Kummens Nod/
Mine Fejl de ere mange
Jeg er snart i Synden Død/
Men jeg søger Jesu Naade/
Fester fast paa ham min træ/
Der kand jeg dog finde baade,
Og min Siel omsider røe.

7. Skont jeg udi mine Dage
Sielden nogen Glæde naar/
Jeg veed intet uden Plagen
Som mig altid forestaaer/
Jeg har egen times Glæde
Udi denne Verdens se
Derfor maa jeg ofte græde/
Unster/gid! jeg kunde doe.

8. Seer jeg ester mine Venner
Jeg da ingen finde kand/
Der er ingen som mig kender:

Det er ja en ondsom Stand/
Nogle vil sor Nar mig holde/
Beder jeg om Hjælp i Nod/
De da ere alt for kaalde
Giver mig en mindste Brod.

9. Klager jeg min store Jammer/
Herr Gud du hør min Bon!
Jeg gaar ind udi mit Kammer/
Og vil bede der i Bon/
Lader mine Øyen flyde
I væmodig taare flod/
Jeg kand intet andet nyde/
Verden er mig dog imod.

10. Dersom jeg igidt vil klage/
Raaber Jesu hør mig dog/
Ingen vil min Vorde drage/
Ingen lindre vil mit Ag/
Gid! min Nods-Dag den var omme/
Dette tenker jeg saa tit/
Og min Jesus vilde komme/
Jeg da blev vel kaarset avit.

Dct.

7. Nu

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

Nu jeg vil den Liid opbie/
Frydens Aar det komme maa/
Ieg vil taalig stille nie
Skiont jeg stal paa tornet gaa/
Gud hand seer dog min Elende/
Hvor jeg er i Stoven lagt/
Dtu stal faa en bedre Ende:
Var min Sigel kun uforagt.

